

ARBEIDERKLASSEN

I. Årg.

ORGAN FOR ARBEIDERNE I NORGE.

Nr. I

ARBEIDERKLASSEN.

Fra flere hold er det i den senere tid blitt spredd en rekke illegale skrifter og aviser. Og man må motta dette med glede, da det gir uttrykk for det norske folks ubøyelige trang til frihet og sjølstende. Men det må imidlertid slås fast at disse avisene ikke følger noen bestemt linje. - de flyter over i en velment nasjonalisme som til sine tider grenser til nasjonalsjåvinisme.

Og alle sammen er de enige om at det ikke lenger er klasser og klassekamp i Norge. "Vi er alle nordmenn." Vi mener at den norske arbeiderklasse ikke er tjent med denne agitasjonen. For historien viser at det er i slike tider klassekampen skjerpes, og all historie viser at ved klasse-samarbeidet er det borgerskapet som høster proffitten.

Derfor må arbeiderklassen i den nåværende situasjon skape sin egen linje. - Velge sin egen takttikk.

Sjøltsagt er det vår opgave og delta aktivt i det reisingarbeidet som drives for at vi igjen skal bli et sjølstendig folk. Ja det er ikke bare våre plikt og delta i dette arbeide, - men vi må gå foran så det blir arbeiderne som tar ledelsen i den nasjonale frihetsreising og fører denne videre slik at den blir det arbeidende folks frihetskamp, - som gir arbeiderklassen den hele og fulle makt.

Vi uten fedreland, forstår omsider hvad man sa oss, det var en skam, men var den vår? At man tok landet fra oss.

Overland.

OOOOOOOO

Sovjets stilling.

Sovjet-Unionens stilling til den pågående krig er det svært få som forstår, - og mange vil jo heller ikke forstå den.

Mange ser det sinn at Sovjet er gått i forbund med nazismen og fascismen, og helt er solgt til disse mørkemaktene. Mens andre går med en lyserød overbevisning om at Sovjet vil gå inn i krigen på Englands side.

Det kan slås fast med en gang at begge disse oppfatninger er helt gale, - og det er bare folk som er helt uten kjenskap til Sovjets og Bolsjevikenes historie som kan tro noe sånt.

Hvad den første oppfatningen angår, - om at Sovjet er gått i forbund og solgt seg til Tyskland, - kan vi nevne at en lignende agitasjon alt ble drevet unner den forrige verdenskrig, av oppturnistiske og uvitene elementer innen vest-Europas arbeiderklasse. Så i var jo at noe av det første Bolsjevikene gjorde etter at de var kommet til makten var og gikk inn på og få i stand en separatfred med Tyskland. Det var den gang endel uenighet innen Bolsjevikpartiet om denne linje, - men Lenin satte sin stilling inn på at det skulle slutes øyeblikkelig fred. Idag forstår jo alle at dette var den eneste og riktige linje, var ikke den blitt fulgt hadde vi ikke nå hatt denne mektige arbeiderstaten i Øst.

Og slik er jo også stillingen idag. Det har gått som en rød tråd gjennom Sovjets politikk helt siden forrige verdenskrig, - at skulle det påny bryte ut en imperialistisk krig, må Sovjet sette alt inn på

Fort. neste side

og holle seg utafor, - og la de de kapitalistiske og imperialistiske stormaktene utrydde hverandre etter beste evne.

Dette vilde jo være alle tiders ønskesituasjon for Sovjet.

Idag har vi denne situasjonen. Men den eneste måten Sovjet kan holle seg utafor krigen på, og samtidig trekke land og landområder ut av den kapitalistiske utbytting. - Er gjennom ikke angrepspakten med Tyskland. Og sjøl om Sovjet nokk kan måtte strekke seg mye lenger i sitt samarbeide med Tyskland enn det er tilfelle nå, - så er det Sovjet som i det lange løp vil få alle fordeler av pakten. Bolsjevikene har nå som unner forrige krig, valt den taktisk riktige linje.

Forholdet til Tyskland er vel best karakterisert av den berømte Danske forfatter Martin Andersen Nexø.

Han ligner det med at det er en urostifter som skal arresteres.

Er det en dum og brautene politimann som skal foreta arestasjonen så slår og bråker han noe ganske forferdelig. Mens en fornuftig politimann tar urostifteren pent unner armen og leier ham med seg.

Til hypotesen om at Sovjet frivillig skulle gå inn i krigen på Englands side er bare og si. Bare tenken på at verdens eneste sosialistiske stat skulle gå sammen med verdens største imperialistiske og kapitalistiske makt, virker helt komisk. Og det var jo Engeland som unner og etter den forrige verdenskrig intervenerte i Russland for og slå ned arbeiderstyret. Og unner Finnlandakrigen viste det seg jo at de samme tendenser er tilstede idag.

Og derfor har også Molotov uttrykkelig uttalt at Sovjet "ikke vil rake kastanjene ut av ilden for vestmaktene".

Ved slutten av den forrige verdenskrig kom det en mektig arbeiderreinsning i Europa. Først revolusjonen og bolsjevikenes seier i Russland. Arbeidernes maktøvertakelse i Finnland, Tyskland og Østerrike. Rådrepublikken i Ungarn. Foruten alle andre land hvor arbeiderbevegelsen hadde en veldig, uten dog og komme til makten. Men i alle disse land med unntakelse av Russland, ble arbeiderreinsningen slått ned, eller

kom på retur, - enten ved intervensjon fra stormaktene, eller ved sosialdemokratisk forederi.

Også ved avslutningen av denne krigen vil det som en historisk konsekvens komme en arbeiderreinsning.

Og nå gjeller det bare at vi har lært av feilgrepene forige gang. Lært at det bare er igjennom uforsonelig klassekamp med marxistisk og historisk skolerte ledere at arbeiderklassen kan seire, og beholde sin makt så det klasseløse sosialistiske samfund kan bygges op. Og denne gangen har alle verdens arbeidere en mektig seiersfaktor i det store sosialistiske Sovjet-Unionen som blir sterkere og sterkere for hver dag, - mens de kapitalistiske stormakter utmutter seg i en ødeleggende krig som vil trekke i langdrag.

Slutten av den "komunistiske internasjonales oprop I. mai 1940 :

" Den Komunistiske internasjonale kaller arbeiderne til kamp unner den proletariske internasjonales fane, unner Marx, Engels, Lenin og Stalins fane, for unner den fanen kommer dere til og seire!

Ned med den imperialistiske krig!
Ned med den kapitalistiske reaksjon
Fred til folkene!

Leve Sovjet-Unionen - fredens, frihetens og sosialismens bolverk!
Leve det broderlige forbund av proletarene i alle land!"

Brödre til sol og til frihet
brödre mot lyset vi går.
Klart imot fortidens mørke,
fremtiden lysende står.

Brödre med håndslag vi lover:
Kjempe på handlingens dag.
Ent er nu slavenes trengsler
oprörets hellige dag.

(Av Russisk rödgardistmarsj.)

oo60000000000000

DE NYE KOMMUNESTYRENE.

Som ett ledd i Nasjonal Samlings såkalte nyordning av administrasjonen vil etter hvert de folkevalgte kommunestyre bli avsatt og erstattet med by og herredsråd som blir oppnemnt etter samråd med de lokale N.S. lag. Men da N.S. er ett helt mikroskopisk og ubetydelig parti er en hel del skikkelige folk blitt med i de herreds og byrådene som hittil er blitt utnemnt.

Det har vært endel meningsforskjell om Assen en skal forholle seg til disse utnemnelser, - om en helt skal nekte og motta hvervet, - eller om det ikke skal bråkes mere med det. Det kan slås fast med en gang at de nye rådene blir uten noen som helst makt eller betydning. Så det kan ikke være noe å stå etter å bli medlem av dem.

De som etter nyordningen får

sterkt utvidet makt er ordfører og viseordførere. Også her er endel arbeiderordførere blitt utnemnt igjen, - eller arbeidertillitsmenn er blitt utnemnt til nye ordførere eller viseordførere. En del av disse er blitt utnemnt uten at de på forhånd er blitt spurt om de er villige til å motta hvervet. I andre tilfeller er utnemnelsen skjedd etter samråd med N.S. Hva det siste tilfelle angår bør slikt bare forekomme når taktiske forhold tilsier det, - og det må være en ufravikelig regel at vedkommende som mottar hvervet, - først må framlegge saka for sin fagforening eller sine partikamerater. Gjør han ikke det må han sjøl ta det hele og fulle ansvar når tida kommer. Men når det gjeller for og imot i slike tilfeller må det bare være en ting som teller. Og det er hva som kangavne arbeiderklassen.

Stillingen til fagorganisasjonene.

På ett på bakgrunn av de forhold vi hadde før så er fagorganisasjonens bevegelsesfrihet sterkt begrenset. Dette er ett faktum som det ikke har noen hensikt å bortforklare. Fra ledelsens side blir det heller ikke lagt sjul på de vansker som er tilstede. Men man må ikke la disse vansker anta slike dimensjoner at man begynner å gå rundt å spre pessimisme og vantro blandt våre medlemmer. Det faktum at vår fagbevegelse idag står som arbeiderklassens eneste organ som legalt kan stå fram som arbeiderklassens talsmann skulle gjøre det klart for alle hvor viktig det er fortsatt å slå ring om vår fagbevegelse.

Det er også en del som i sine egne øyne har det eneste rette syn på situasjonen. Dette syn uttrykkes i følgende: "Ikke en øre til nazisekretariatet". Dette kan med det samme høres veldig fengslende. Men denne agitasjon blir drevet på sjør at den får ett hvist nasjonalt preg. Ja, det blir likefram en nasjonal plikt å undlate å betale fagforeningskontingenten. Det er klart at den slags agitasjon er helt forkastelig. Ja, den er bent

fram klassefientelig. Vi må da ikke sjølve være med å rive istykker en bevegelse som arbeiderklassen gjennom årtier møysommelig har bygget opp sten for sten.

Av uvurderlig betydning er også den ting at på våre fagforeningsmøter kan arbeiderne fortsatt komme sammen på legal måte.

At våre ledere under den nåværende situasjon må tilsi myndighetene forsikringer om lojalitet er jo en selvfølge. Og det gir intet grunnlag for å stemple disse som nasister. De har bare valgt den eneste farbare vei i denne situasjon. Litt taktikk må vi da være i besiddelse av. Og så lenge fagbevegelsen legalt får fortsette sin virksomhet må det være ett hvert fagforeningsmedlems plikt å skape større aktivitet i våre fagforeninger. Det som idag trengs er aktivitet. - Ikke passivitet.

La dem trampe hver vilje i glød
la dem reise hver øvne til strid
la dem mette sitt liv av vår nød
For der kommer, der kommer, en tid.
Niels Collett Vogt.

Nyheter.

Fra pålitelig kilde meddeles det at "Fritt Folk" trykkes i ett opplag av 19000. Til tross for dette ganske beskjedne opplag så kommer en uforholdsmessig stor del tilbake usolgt.

I Frankrike har den revlosjonære arbeiderbevegelse atter fått vind i seilene og begyndt en iherdig agitasjon mot det reaksjonære storkapitalistiske styre, - som sier at de skal innføre den "nye tid" i landet.

Som ett eksempel på omfanget av denne agitasjon kan nemnes at de franske kommunisters hovedorgan "Le Humanite" har større opplag nå enn da det kom ut legalt.

Ved sitt besøk i Berlin stilte Molotov bl.a. følgende krav til den tyske regjering:

Rigen må ikke utvides på Balkan - Sverige må fortsatt få beholde sin nøytralitet. - De tyske tropper i Finnland trekkes tilbake innen en nærmere angitt frist.

Det ser ut som om den tyske regjering har godtatt disse krav.

Den russiske sendemann i Stockholm Madame Kolontay skal til en norsk arbeiderpolitiker ha uttalt at Sovjett-Unionen aldri har godkjent okkupasjonen av Norge. De hadde heller ikke til hensikt å godkjenne denne okkupasjon.

S-U hadde ikke fått høve til å protestere mot okkupasjonen av den enkle grund at den norske regjering ikke hadde informert S-U om dette. De informasjonen S-U fikk stammet fra S-U s egne kilder.

Det er ikke mange av arbeiderbevegelsens kommunale tilitsmenn som har meldt seg inn i N.S. Men blant de som har funnet ut at de vil ha øyeblikkelig personelig fordel av og bli med i den "nye tid" er ordfører Kristiansen, Lörenskog og ordfører Rognstad, Hurdal.

oooOooooo

De norske jentene.

er stort sett et sørgelig kapittel. På enkelte steder holder de nokk stand, og er med de norske gutta, men på andre steder er det til og med så galt at det er en undtakelse at ei jente ikke er med de grønne kavalerene.

Hvad som gjør disse tyskerne så over all måte tiltrekkende er det vanskelig og forstå, - at det skulle smake sjokolade av dem er vel lite trulig, så smått som det har vært om søte saker i Tyskland, - Nei, det er nokk andre søte ting de foretar seg, og resultatet av dette for vel det norske folket betale i fellesskap. Hvis det da ikke skulle være så heldig at det var en norsk gutt og skulle på. Men disse jentene kan være sikre på at de vil bli merket seg, - for det kommer en dag, - og da vil det ikke bli godtatt som undskyldning at de har hönsehjerne og tilsvarende forstand.

MIDDELALDER

Reichskommisar Terbovens dom over Svolver har vakt harme og avsky innen alle lag av det norske folk. Og brenne av husene til disse fattige fiskerne som ikke kunne noe for det engelske besøket er en uhørt niddingsdåd.

Det gufser kalt og rått av middelalder av Tyskernes justis. Og det vil bare tjene til og styrke frihetstrangen og frihetsviljen i det norske folk

KAMERAT!

Avisens oplag er meget begrenset, la den derfor gå vidre til pålitelige kamerater så fort du har lest den. Og har du høve til det så skriv den av i et eller flere eksemplarer.

Husk! Vi opnår ikke noe uten gjennom iherdig arbeide og agitasjon. Lykke til! Kamerat!

LEVE SOSIALISMEN!

LEVE DEN NORSKE ARBEIDERKLASSE!